

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 34. Decretales S. Siricii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. In Damasi locum electus est Siricius
A. C. 385. Romanus, Tiburtii filius, Tituli Pastoris
 Siricius Pa- Presbyter, qui ferme annos quindecim
 pa. sedit. Imperator Valentinianus, tunc
Anast. Ba- Mediolani residens, hanc Electionem ra-
ron. in app- tam habuit, ut ex Rescripto apparet, ad
to. 4. Chr. Pinianum Romæ Præfectum, junioris Me-
Cod. Theod. laniæ Maritum directo. In illo dicitur,
ap. Baron. Siricium una omnium voce electum, &
an. 385. n. 6. Urfinum populi acclamationibus reje-
 ctum; ex quo dispicitur, Urfinum ne
 tunc quidem quievissse. Hoc rescriptum
 septimo Calendas Martii, id est, vigesi-
 ma tertia Februarii, anno 385. datum est.

§. XXXIV.

Decretales S. Siricii.

Himerius, qui a longo tempore Eccle-
 siam Tarraconensem, Magnæ Hispa-
 niarum partis Metropolim, regebat, Ro-
 mam miserat ad Damasum Papam Pres-
 byterum, cui nomen Bassianus, ut super
 diversis Disciplinæ Ecclesiasticæ articulis
 SS. Pontificem consuleret. Is Romam
 advenit, Siricio jam ordinato, qui Pon-
 tificatus sui exordio rescripsit epistolam
 celeberrimam, inter epistolas hujus ge-
 neris, quæ ad nos usque pervenerint,
 primam, & Decretales dicuntur, quia
 sunt Rescripta, quæ habent vim legis. (*)
 Hæc

To. 2. Conc.
p. 1017.

(*) Anonymus II. in Paragrapho I. suarum
 obser-

Hæc Decretalis data est tertio Idus Febr. ^{Sæculum IV.}
 Arcadio, & Bautone Consulibus. Id est, A. C. 385.
 undecima Febr. anno 385. atque Papa
 respondet in hunc modum: *Consultatio*
tua in Conventu fratrum nostrorum lecta
 A a a 5 *est.*

observationum dicit, alterum ex duobus virulen-
 tis Principiis, quibus, ipsius opinione, Historia
 Fleuriana nititur, esse, quod credat, aliqua Jura
 SS. PP. falsis Decretalibus originem suam debere.
 Hodie nemo est, qui eas tueatur. Clarissimus
 D. Eusebius Amort in Prolegomenis ad Elementa
 Juris Canonici hac super re scribit pag. 5. *Post-*
quam Sæculo IX. Autoritas supposititiarum
ejusmodi Epistolarum sensim invaluit, nova Ju-
ris Canonici apparere facies, Et non solum Causa-
rum Ecclesiasticarum frequentior ad Forum Ro-
manum Accessio, sed etiam magna Pars Jurisdi-
ctionis Episcopalis hætenus in Synodis Provin-
cialibus cum matura Deliberatione exercita, cum
jã ob Regnorum scissionem Synodi Provinciales
commode convocari non possent, Et plurimorum
Episcoporum ob recepta Imperii Feuda ad mili-
tandum adstrictorum circa Res, Et Causas Ecclē-
siasticas immedicabilis negligentia, vel intruso-
rum Episcoporum imperitia, spem reducendi pri-
mævi ordinis penitus præscinderet, Summo
Pontifici tanquam Patriarchæ Occidentis ipsismet
Episcopis plerisque Jus novum collaudantibus
reservari coepit.

Quid igitur causæ subest, cur Anonymus II.
 & alter Theologus, ambo Belgæ, in Fleurium tam
 atrociter invehantur?

Sæculum IV. est. Hoc intelligi potest de Episcopis,
A. C. 385. qui ejus Electioni adfuerant, nam Decre-

tales plerumque erant alicujus Concilii conclusa. Deinde: *ad singulos articulos respondebo, postquam te de Ordinatione mea certiore reddidero, ut oportebat.* Ex hoc dispicitur, Pontifices obligatos se credidisse, ut Ordinationem suam ad Episcopos primarum Sedium perscriberent. Tunc Regulas statuit, ad reformandos varios abusus, qui in Ecclesias Hispaniæ irreperant. De Baptismo. Prohibet Arianos rebaptizari juxta Decreta post reprobatum Concilium Ariminense a Liberio Papa in Provincias missa. *Sicut alii Hæretici, inquit: recipientur, sola S. Spiritus invocatione, & manuum Episcopi impositione.* Id est, Sacramentum Confirmationis illis conferetur. In Hispania tempore, quo sibi videbatur, baptizabant, in Nativitate Domini, in Epiphania, in Festis Apostolorum, & Martyrum. Siricius Papa hunc abusum damnat, & juxta usum conformem omnium Ecclesiarum jubet, ut solo tempore Paschali, & sequentibus quinquaginta diebus usque ad Pentecosten baptizent; & tunc etiam illos solum, qui selecti fuerint, qui saltem ante quadraginta dies, id est, ante quadagesimam, nomina sua tradiderint, & qui per exorcismos, orationes quotidianas, & jejunia prius mundati fuerint.

Reli-

Reliquo anni tempore sanctæ istæ præpa- Saculum IV.
rationes ita accurate seruari non pote- A. C. 385.
rant. At de infantibus, necdum loqui
valentibus, de iis, qui premuntur neces-
sitate, qualis est naufragium, hostium in-
cursus, urbis obsidio, morbus desperatus,
volumus, inquit Papa: *ut qui in istis pe-
riculis constituti Baptismum petierint,
statim recipiant, ne si quis sine Baptismo
mortuus fuerit, ejus anima a nobis cum
nostræ periculo exquiratur. Exceptio
circa infantes parvulos annotari mere-
tur, & usus nostri eosdem omni tempore
baptizandi antiquitatem probat.*

De Pœnitentia. *Apostatæ, qui ad
Idolatriam revertuntur, Sacramentis
privantur, & solum in articulo mortis
reconciliabuntur, si totam vitam reliquam
in pœnitentia transegerint. Qui post pœ-
nitentiam ad peccatum redeunt, sive mili-
tando, aut munera publica obeundo, fre-
quentando spectacula, aut novas nuptias
contrabendo, isti, cum pœnitentiæ reme-
dium non habeant, tantum in precibus Fi-
delium partem capient, & Viaticum in
morte accipient, si se prius emendaverint.
Militia, & Nuptiæ pœnitentibus publicis
erant prohibitæ, ita ut novum peccatum
committerent, si, tempore pœnitentiæ
nondum exacto, militiæ nomen darent,
matrimonium inirent, aut matrimonii
antea initi jure uterentur. Verba illa
supe-*

c. 3.

c. 5.

Sæculum IV. superius: *Post pœnitentiam*, accipi pos-
 A. C. 385. sunt, nempe post partem pœnitentiæ
 notabiliorem, ante gradum ultimum, &

c. 6. acceptam absolutionem. Monachi, &
 Moniales, qui, sua Professione spreta, nu-
 ptias sacrilegas, tam legibus Civilibus,
 quam Ecclesiasticis damnatas, contraxe-

Sup. XVII. rint, ex communitate Monasteriorum, &
 c. 55. Ecclesiæ Conventibus ejiciantur, & car-
 ceribus includantur, ut ibi peccata sua
 defleant. Communionem non nisi in

v. *Hist. Ord.* mortis articulo accipiant. Hic adnota-
 S. *Ben. l. 1.* ri potest, jam ex tunc in Hispania com-
 c. 6. munitates Religiosas existisse, præter

hæc quæ jam ad Concilium Cæsar-Au-
 gustanum observavimus; & matrimonia
 inter hujus Professionis homines utrius-
 que tam Laicæ, quam spiritualis Pote-
 statis concursu fuisse damnata. Puella,
 alteri desponsata, ab altero duci prohi-
 betur; & Benedictionem sponsaliorum
 violare, sacrilegii species dicitur.

§. XXXV.

Regulæ circa Ordinationes.

In Hispania Presbyteros, & Diaconos in-
 venire erat, qui diu post suam Ordina-
 tionem cum uxoribus, aut etiam aliis mu-
 lieribus commercium habebant, & gi-
 gnebant liberos; in excusationem suæ
 incontinentiæ adducebant exemplum Sa-
 cerdotum in veteri Lege. Ad hoc Pon-
 tifex

v. 7.